

Cieniawa

Wieś przy drodze krajowej Nowy Sącz - Grybów - Gorlice, położona na poziomie 330 m n.p.m. Od strony północnej nad miejscowością góruje lesiste wzniesienie Rosochatki. Wieś przy drodze krajowej Nowy Sącz - Grybów - Gorlice, położona na poziomie 330 m n.p.m. Od strony północnej nad miejscowością góruje lesiste wzniesienie Rosochatki /750 m n.p.m.

W centrum wsi znajduje się nowy kościół i szkoła podstawowa z nową salą gimnastyczną. Cieniawa słynie z pięknych widoków, przy dobrej pogodzie widać nawet Tatry Słowackie. Dużą atrakcją miejscowości jest ośrodek rekreacyjno - wypoczynkowy położony w dolinie potoku Zarębianka, u podnóża Rosochatki i Jodłowej Góry. Oferuje on 120 miejsc noclegowych w pokojach o wysokim standardzie, paintball, quady, strzelnicę broni pneumatycznej, lodowisko, w lecie kąpiel w basenie, night club, salę konferencyjną, ciszę i spokój. Obok ośrodka działa wyciąg narciarski z 400 metrowym oświetlonym stokiem.

HISTORIA

Powstanie wsi nie było aktem jednorazowym, lecz procesem trwającym w czasie. Początków należy szukać w czasach Króla Kazimierza Wielkiego (1333-1370). Wtedy to, na fali osadnictwa w terenach górskich, pojawiają się pierwsi osadnicy.

Istnieją trzy dokumenty lokacyjne Cienawy. Pierwszy pochodzi z 1364 roku. Wraz z sąsiednią Mszalnicą, Cieniawa została włączona do starostwa sądeckiego, a przez to, obie wioski, stały się dobrami królewskimi. Tak było do czasu rozbiorów.

Ludność żyła ubogo, bo i tereny nie sprzyjały gospodarczemu rozwojowi. Wiele, różnych chorób dziesiątkowały mieszkańców. Przez wioskę przemieszczały się oddziały bardziej rabunkowe niż wojskowe. Cieniawa mogła wtedy liczyć zaledwie kilkuset mieszkańców, których obowiązkiem było utrzymywanie sądeckiego zamku.

Zabór starostwa sądeckiego przez władze austriackie miał miejsce 24 lipca 1770 roku, a więc dwa lata wcześniej niż nastąpił pierwszy rozbiór Polski. Cieniawa będąc dobrem królewskim została sprzedana wraz z sąsiednimi miejscowościami przez austriackiego Zaborcę. Właścicielem Cieniawy został Ignacy Brunicki. Wtedy w wyniku decyzji podjętych przez Zaborcę pojawili się w Cieniawie osadnicy, otrzymując działki na dawnych dobrach królewskich. Na początku drugiej połowy XIX wieku Cieniawa liczyła 96 domów i 688 mieszkańców.

W połowie XIX wieku panował w Cieniawie, jak zresztą w całej okolicy nieurodzaj, a co za

tym idzie i głód. Do tego dołączyły się różne epidemie.

Ciekawym wydarzeniem na początku drugiej połowy XIX wieku był dwukrotny wybór Jakuba Laskosza z Cieniawy na posła do Sejmu Krajowego we Lwowie.

Oknem na świat było wybudowanie linii kolejowej zwanej „leluchowska” i oddanie jej do użytku 18 sierpnia 1876 roku. Umożliwiło to niektórym możliwość pracy i kontaktów z ludźmi, nawet z Tyrolu (pracowali przy budowie kolei).

Pod koniec XIX wieku otwarto szkołę, co było niezwykłym wydarzeniem, przy powszechnym analfabetyzmie. Budek przetrwał do lat międzywojennych, kiedy to wybudowano nowy - obecnie stara część szkoły. Wcześniej, nie liczni tylko, uczyli się w szkołach parafialnych: Mystków, Ptaszkowa.

Cieniawa, od początku swego istnienia należała do parafii Mystków. W XIX wieku drewniany kościół stawał się za ciasny. Na przełomie wieków XIX i XX wybudowano w Mystkowie nowy, stojący do dziś, kościół. Był to wspólny wysiłek tutejszego ludu, kolatora Brunickiego i ówczesnego proboszcza ks. Jana Jarzębińskiego.

W okresie międzywojennym niewielu mieszkańców Cieniawy wyemigrowało do USA „za chlebem”.

Okupacja niemiecka nie spowodowała w Cieniawie większych spustoszeń materialnych. Kilka osób zginęło na froncie lub w obozie. Nie ma śladów współpracy z Niemcami.

W drugiej połowie XX wieku mieszkańcy coraz częściej zaczęli myśleć o budowie kościoła lub przynajmniej dojazdowej kaplicy. Ich marzenia zaczęły się spełniać po roku 1980. Otrzymali wtedy, od władz państwowych, podupadły dom nauczyciela i przerobili go na kaplicę i salę katechetyczną. W roku 1981 uzyskali pozwolenie na budowę kościoła. Ks. Bp Jerzy Ablewicz wyraził zgodę na tworzenie parafii i oddelegował do tej misji Ks. Franciszka Olczaka. |

Parafia powstała 1 września 1981 roku.

Plany kościoła opracował mgr inż. Jan Okowiński. Prace rozpoczęto 27 maja 1982 roku. W międzyczasie, w całym kraju, ogłoszono stan wojenny, co stanowiło znaczne utrudnienie w prowadzeniu inwestycji.

Wierni podjęli trud finansowania budowy i wykonywania pracy fizycznej. Tak, że 27 października 1985 roku nastąpiło poświęcenie kościoła i budynku plebanii. Dokonał tego Bp Jerzy Ablewicz. W międzyczasie oddano do użytku teren pod cmentarz.

W roku 1989 po zakupieniu dzwonów, wybudowano dzwonnice.

W 1991 roku, na stulecie istnienia szkoły, mieszkańcy, za zgodą władz oświatowych, rozbudowali szkołę.

Nie można nie wspomnieć, że mieszkańcy Cieniawy, własnym kosztem, w latach 60-tych przeprowadzili elektryfikację wioski. W latach 70-tych założyli wodociągi, a w roku 1990 doprowadzili do gazyfikacji wsi.

W ostatnich latach XX wieku wybudowali kaplicę cmentarną. Nie ustawali też w inwestowaniu w kościół parafialny.

Po zmianach politycznych w 1989 roku, dzięki zapobiegliwości mieszkańców i przy współpracy z Urzędem Gminy w Grybowie, utwardzono wiele dróg i położono setki metrów chodnika, łącznie z oświetleniem.

12 sierpnia 2012 roku dotychczasowy proboszcz Ks. Prałat Franciszek Olczak, przechodząc na emeryturę, przekazał parafię Ks. dr Wacławowi Barnasiowi.

W roku 2013 w budynku kościoła, dzięki znacznemu zaangażowaniu mieszkańców, zmieniono poszycie dachu z blachy cynkowej na miedzianą, założono nowe okna aluminiowe oraz odnowiono elewację zewnętrzną. W roku 2014 wykonano wokół kościoła nawierzchnię z kostki granitowej, zamontowano iluminację oświetleniową oraz poszerzono drogę na cmentarz.